

Vajúdtak a hegyek – Donald Trump kínai látogatása

MKI Nézőpont

A Magyar Külügyi Intézet rendszeres kiadványa.

Kiadó:

© Magyar Külügyi Intézet, 2026.

Szerző(k):

Salát Gergely

Lektorálta:

Kulcsár Andrea

Korábbi kiadványainkat megtekintheti az [Intézet](#) weboldalán.

Borítókép forrás: Shutterstock

Salát Gergely, vezető kutató, MKI

VAJÚDTAK A HEGYEK – DONALD TRUMP KÍNAI LÁTOGATÁSA

A pekingi csúcstalálkozó legfontosabb eredménye az volt, hogy egyáltalán létrejött. Kilenc éve nem járt amerikai elnök Kínában, a két ország viszonya az elmúlt évtizedben jelentősen megromlott, és abban a geopolitikai környezetben, amely egy közel-keleti háború, a Hormuzi-szoros blokádja és egy le nem zárt vámháború határoz meg, a személyes találkozó önmagában is politikai teljesítmény. Ami a konkrét tartalmi eredményeket illeti, ott a mérleg meglehetősen szerény: közös nyilatkozat nem született, közös sajtótájékoztatót nem tartottak, szerződéseket nem írtak alá, az érzékeny kérdések döntő többségében – amennyire ezt tudni lehet – nem mozdultak el az álláspontok. Félrevezető lenne azonban azt állítani, hogy semmi sem történt – valójában a csúcstalálkozón kirajzolódtak azok a keretek, amelyek között a világ két legerősebb hatalma a következő években menedzselni igyekszik kapcsolatait, és ez önmagában is fontos fejlemény.

Donald Trump május 13-án érkezett Pekingbe, és a háromnapos látogatás protokollja – fogadtatás a Tiananmen téren, tárgyalások az Országos Népi Gyűlés épületében, látogatás az Ég Templomába, galávacsora, majd az idegenektől rendszerint elzárt Zhongnanhai kormányzati negyed kertjében folytatott záró egyeztetés – olyan diplomáciai koreográfiát kínált, amely egyrészt kielégítette az amerikai elnök külsőségekkel kapcsolatos igényeit, másrészt Pekinget szuperhatalmi fővárosként, Xi Jinping (Hszi Csin-ping) kínai államelnök-pártfőtitkárt pedig globális vezetőként – az amerikai elnök egyenrangú partnereként – jelenítette meg. A ceremónia önmagában üzenet volt: a kínaiak minden gesztussal azt kommunikálták, hogy megadják a tiszteletet a vendégnek, de a körülményeket és a feltételeket – nyilván nemcsak a protokollt illetően – ők határozzák meg. Trump, aki kampányaiban rendszeresen és keményen bírálta Kínát, és komoly intézkedéseket is hozott Kínával szemben, meglepő mértékben igazodott a kínaiak által kialakított keretekhez: visszafogottan viselkedett, a szövegtövegtől nem tért el, és – ami rá nem jellemző – a sajtó kérdéseire több kényes ügyben nem reagált.

A KONTEXTUS

Trump és Xi között tavaly már volt Dél-Koreában egy rövid megbeszélés, amelyen csak részletkérdésekben sikerült eredményt elérni.¹ A mostani csúcstalálkozót megelőzően Scott Bessent pénzügyminiszter és He Lifeng kínai miniszterelnök-helyettes Dél-Koreában hangolta össze az álláspontokat, ezeken az előzetes megbeszéléseken a felek nyilván abban állapodtak meg, hogy miről fognak – és főként miről nem fognak – tárgyalni, legalábbis a nyilvánosság előtt.²

Az ilyen csúcstalálkozók értékelését megnehezíti, hogy a felek legfontosabb megbeszélései természetesen titokban zajlanak, azokról csak az utólag kiadott hivatalos összefoglalókból és a politikusok nyilvános megnyilatkozásaiból tájékozódhatunk – ezek azonban gyakran azt a látszatot keltik, mintha a felek nem is ugyanazon a tárgyaláson vettek volna részt.³ Ez most is igaz volt, közleményeikben a kínaiak szokás szerint homályos általánosságokban fogalmaztak, gondosan kerülve minden konkrét kötelezettségvállalás említését; az amerikaiak sokkal részletesebben és konkrétan kommunikáltak, és szívesebben emlegettek kézzelfogható eredményeket – pontosabban ezek lehetőségét.⁴ Az alkalmat mindkét fél arra használta ki, hogy elsősorban a saját közvéleményének kommunikáljon: a csúcstalálkozó üzenetei legalább annyira szóltak a hazai közönségnek, mint a másik félnek.⁵

Ahhoz, hogy a csúcstalálkozó tartalmát értékelni tudjuk, érdemes felidézni azt a kontextust, amelyben sor került rá. Trump a második ciklusában mindeneddig kevésbé bizonyult konfrontatívnak Kínával szemben, mint azt sokan várták: az előd Biden-adminisztrációtól megörökölt technológiai és kereskedelmi nyomásgyakorlás folytatódott ugyan, és a kereskedelmi háború is magasabb fokozatba kapcsol, de ezt nem kísérte a megszokott retorikai-ideológiai vagdalkozás.

1 Salát Gergely, „Csúcsmórán kívül: Amerikai–kínai kapcsolatok a Trump–Hszi találkozó után,” *Magyar Külügyi Intézet*, 2025. november 7., <https://hiia.hu/csucsforman-kivul-amerikai-kinali-kapcsolatok-a-trump-hszi-talalkozo-utan/>.

2 Heejin Kim és Brenda Goh, „U.S. Treasury’s Bessent, China’s He Wrap Up S. Korea Talks Ahead of Trump-Xi Summit,” *Reuters*, 2026. május 13., <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/us-treasurys-bessent-arrives-south-korea-trade-talks-with-chinas-he-ahead-2026-05-13/>.

3 A formális tárgyalások amerikai összefoglalója: Readout of President Trump’s Meeting With Chinese President Xi Jinping, *U.S. Embassy & Consulates in China*, 2026. május 15., <https://china.usembassy-china.org.cn/readout-of-president-trumps-meeting-with-chinese-president-xi-jinping/>; a kínai verzió: „President Xi Jinping Holds Talks with U.S. President Donald J. Trump,” *Ministry of Foreign Affairs of the People’s Republic of China*, 2026. május 14., https://www.fmprc.gov.cn/eng/xw/zyxw/202605/t20260514_11910330.html.

4 „Trump, Xi Seek ‘New Chapter in China-US Relations,’” *The Diplomat*, 2026. május 15., <https://thediplomat.com/2026/05/trump-xi-seek-new-chapter-in-china-us-relations/>.

5 Fan Chen, „How Did the US and China Tell 2 Different Stories About the Summit?” *South China Morning Post*, 2026. május 14., <https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3353600/how-did-us-and-china-tell-two-different-stories-about-summit>.

A vámháborúban – amelyben mindkét fél bőven 100 százalék felé emelte a másik áruira kivetett tarifákat – viszonylag gyorsan fegyverszünet állt be, amelyet többször meghosszabbítottak.⁶ Ugyanakkor tavaly év végén Washington rekordot döntő fegyvercsomag-eladást hagyott jóvá Tajvan számára, és a chipembargó is érvényben maradt. Kína a maga eszközeivel reagált minderre. A 2025-ös adok-kapok során a felek kiismerték a maguk és a másik érzékeny pontjait, s mindkettőjük számára világossá vált, hogy nem tudnak a másiknak kárt okozni anélkül, hogy a másik ne reagáljon ugyanolyan fájdalmas módon, így a felek idővel inkább sérülékenységeik csökkentésére koncentráltak, nem a másik gyors térdre kényszerítésére.

A csúcstalálkozó időzítése egyik fél számára sem volt igazán kedvező: jelenleg az iráni háború köti le Washington figyelmének és energiájának nagy részét – emiatt halasztották májusra az eredetileg márciusra tervezett csúcsot –, Trump otthoni népszerűsége mélyponton, a Hormuzi-szoros blokádja az egész világgazdaságot sújtja. Kína oldalán sem felhőtlen az ég: a gazdaság akadozik, az exportfüggő növekedési modell egy sor komoly kitérítést generált, és a pártvezetésen belül – a 2027-es pártkongresszusra készülve – komoly belső feszültségek érzékelhetők, amelyeket a hadseregben zajló – hatalmi harcokról tanúskodó – folyamatos tisztogatások is jeleznek.⁷

A CÉLOK

A két ország rivalizálása strukturális jellegű: a versengés a globális technológiai, katonai és gazdasági vezető szerepért mintegy automatikusan fakad Kína felemelkedéséből, azt diplomáciai gesztusokkal megszüntetni nem lehet, legfőljebb menedzselni. Ezt a találkozón mindkét fél láthatólag tudomásul vette. A kérdés csupán az volt: milyen szabályok és keretek között folytatódik az a versengés, amelyet egyik fél sem akar nyílt konfliktussá eszkalálni.

Trump célja a látogatáson sok szempontból nehezen körvonalazható volt. Az elnök egyik állandó jellemzője, hogy tranzakcionális gondolkodásmódja folytán nem a stratégiai távlat, hanem az azonnali dealek érdeklik, ilyenek azonban

6 Nagy Angelina és Salát Gergely, „Amerikai–kínai kereskedelmi háború: az alkalmazkodás módjai,” *Magyar Külügyi Intézet*, 2025. április 30., <https://hiia.hu/amerikai-kinali-kereskedelmi-haboru-az-alkalmazkodas-modjai/>; Salát Gergely, „Amerikai–kínai vámháború: megmentett tűzszünet,” *Magyar Külügyi Intézet*, 2025. június 25., <https://hiia.hu/amerikai-kinali-vamhaboru-megmentett-tuzszunet/>; Salát Gergely, „Elmaradt katasztrófa: a kínai–amerikai vámháború első tanulságai,” *Magyar Külügyi Intézet*, 2025. augusztus 26., <https://hiia.hu/elmaradt-katasztrofa-a-kinali-amerikai-vamhaboru-első-tanulsagai/>.

7 Stephen McDonnell, „China Has Purged Its Highest-Ranked Military General. Why?” *BBC News*, 2026. január 27., <https://www.bbc.com/news/articles/c8d010g8yz5o>.

nem voltak előkészítve, így nem is köttettek. A kínai elvárások sokkal egyszerűbbek voltak. Pekingnek elsősorban az kellett, hogy az Egyesült Államok elnöke Kínát egyenlő félként kezelje: Kínába utazzon, Xivel méltóságteljes körülmények között tárgyaljon, és ne mondjon olyasmit – különösen Tajvan ügyében –, ami aláásná a kínai belső és külső pozíciókat. Ezt a minimumot Trump teljesítette, és Peking a látogatásból stratégiaileg nyertesén jött ki, még ha kézzelfogható engedményeket ő sem kapott. A kínai sikerhez hozzájárul, hogy a Trump-látogatás egy sorozatba illeszkedik: az elmúlt hónapokban az ENSZ Biztonsági Tanács valamennyi állandó tagjának állam- vagy kormányfője elzarándokolt Kínába, illetve Putyin ezen a héten megy Pekingbe. Ez önmagában is mutatja, hogy Kína sikeresen pozicionálja magát a globális diplomácia egyik középpontjaként, és ezt a szerepét Trump látogatása tovább erősíti.

A TÉMÁK

A csúcstalálkozó legérzékenyebb kérdése Tajvan volt – nem a szó szoros értelmében vett tárgyalási témaként, hanem afféle Damoklész-kardként, amely a tárgyalóterem felett lebegett. Xi Jinping a találkozó elején megadta az alaphangot azzal, hogy közölte: Tajvan kérdése a kínai–amerikai kapcsolatok legfontosabb ügye, és ha azt Washington nem megfelelően kezeli, az konfliktushoz vezethet. Ez nem új keletű figyelmeztetés, de ilyen nyíltan, személyes csúcstalálkozón elhangozva különösen súlyos üzenet – és Trump ezt ezúttal szó nélkül tudomásul vette, s tartotta is magát hozzá. Kína egyik nem titkolt célja vélhetőleg az volt, hogy rávegye az amerikaiakat a 11 milliárd dolláros tajvani fegyverreladási csomag törlesztésére vagy legalábbis a teljesítés elhalasztására; Trump a sajtó kérdéseire annyit árult el, hogy a csomagról még nem döntött, és erről nem volt hajlandó tovább nyilatkozni.⁸ Ha a következő hónapokban Washington ezen a téren visszakozik, az utalhat valamilyen zárt ajtó mögött született alkura. Egyelőre azonban az a nyilvánosan érvényes álláspont, amit Marco Rubio külügyminiszter Pekingben megerősített: az Egyesült Államok Tajvan-politikája változatlan.⁹ Trump ezúttal meglepően fegyelmezett volt ebben az ügyben: a stratégiai kétértelműség fél évszázados elvéhez – amely szerint Washington nem kötelezi el magát Tajvan katonai megvédésére, de nem is zárja ki azt – szorosabban tartotta magát, mint

8 Simone McCarthy, „Trump’s Beijing Visit Was More Vibes Than Details. And Xi Set the Tone,” *CNN*, 2026. május 16., <https://edition.cnn.com/2026/05/16/china/xi-trump-china-visit-taiwan-analysis-intl-hnk>.

9 Connor Greene, „Xi Warns Trump Over Taiwan During High-Stakes China Summit,” *Time*, 2026. május 14., <https://time.com/article/2026/05/14/xi-warns-trump-over-taiwan-during-high-stakes-china-summit/>.

elődje, Biden, aki több alkalommal is azzal a kijelentéssel kavart vihart, hogy az Egyesült Államok katonailag is megvédené Tajvant.

Az aktuálisan legégetőbb geopolitikai kérdés, az iráni háború és a Hormuzi-szoros blokádja is napirenden volt, de valószínűleg érdemi eredmény nélkül. Trump azt remélte, hogy Kína – amely Irán messze legnagyobb olajvásárlójaként komoly befolyással bír Teherán felett – nyomást tud gyakorolni az iráni vezetésre a szoros megnyitása és a konfliktus lezárása érdekében. A kínaiak Trump szerint közölték, hogy ellenzik Irán nukleáris fegyverkezését, és szeretnék, ha a szoros megnyílna, amit az amerikai elnök diplomáciai sikerként értékel, valójában a kínaiak ezt mondták korábban is, tehát ez semmilyen újdonságot nem jelentett, és Peking – amennyire ezt tudni lehet – semmilyen konkrét lépésre nem kötelezte el magát. Trump kommunikációja ebben az ügyben önellentmondásos volt: egyszer Kína közvetítői segítségéről beszélt, másszor kijelentette, hogy nincs is szüksége arra. Annak egyébként lehet realitása, hogy Kína igyekszik a háború lezárása felé terelni Teheránt, hiszen a helyzet rendezése – a világ legnagyobb olajimportőreiként – neki is érdeke.¹⁰

A kereskedelmi feszültségek terén sem történt előrelépés. A felek nem jelentették be a 2025 óta érvényes tűzszünet meghosszabbítását, nem született tartós megállapodás a ritkaföldfémekről – ezek exportjának korlátozásával Kína tavaly látványosan megmutatta, hogy vannak komoly ütőkartyái¹¹ –, és a chipexport-tilalommal kapcsolatban sem merült fel újdonság. Maga Trump visszafelé tartva azt nyilatkozta, hogy ő és Xi a vámokról egyáltalán nem is tárgyaltak.¹² A Fehér Ház ugyanakkor bejelentette egy kétoldalú Kereskedelmi Tanács (Board of Trade) és Befektetési Tanács (Board of Investment) felállítását, amely arra lesz hivatott, hogy a kétoldalú kapcsolatokat intézményesített csatornákon keresztül menedzseljék anélkül, hogy az érzékeny vámtárgyalásokat újra kellene indítani.¹³ Ha ezek a testületek felállnak, az stratégiai változást nem jelent, de az ügyek intézését megkönnyítheti.

10 Goreczky Péter és Nagy Angelina Zsófia, „Még több bizonytalanság: Kelet- és Délkelet-Ázsia az iráni háború árnyékában,” *Magyar Külügyi Intézet*, 2026. április 16., <https://hiiia.hu/meg-tobb-bizonytalansag-azsia-az-iran-i-haboru-arnyekaban/>; „Trump and Xi Discuss the Strait of Hormuz and China’s Role in the Iran War,” *Time*, 2026. május 14., <https://time.com/article/2026/05/14/trump-xi-china-iran-strait-hormuz/>.

11 Salát Gergely, „Kritikus ásványok, kritikus döntések: a ritkaföldfémek Kína geopolitikájában,” *Magyar Külügyi Intézet*, 2025. június 13., <https://hiiia.hu/kritikus-asvanyok-kritikus-dontesek-a-ritkafoldfemek-kina-geopolitikajaban/>.

12 Suranjana Tewari, „Trump and Xi conclude ‘very successful’ talks but few deals confirmed,” *BBC*, 2026. május 15., <https://www.bbc.com/news/articles/clypj01189lo>.

13 Jonathan Cheng, „China Says It Has Agreed With U.S. to Set Up Trade and Investment Bodies,” *The Wall Street Journal*, 2026. május 15., <https://www.wsj.com/world/china/china-says-it-has-agreed-with-u-s-to-set-up-trade-and-investment-bodies-f4752b03>.

Trump hazafelé tartva „fantasztikus üzletekről” beszélt, de konkrétan csak 200 Boeing repülőgép vásárlása merült fel – ez kevesebb az előzetesen várt 500-nál.¹⁴ Emellett mezőgazdasági termékek – szója, kukorica, búza, húsárak – nagyarányú kínai vételével, illetve megnövelt kínai olaj- és gázbeszerzéssel is büszkélkedett az amerikai elnök, de a kínai fél ezeket a bejelentéseket nem erősítette meg. A tapasztalat azt mutatja, hogy az ilyen csúcstalálkozók elhangzó kereskedelmi ígéretek megvalósulása bizonytalan. A Trumpot Pekingbe elkísérő üzletemberek névsora önmagában figyelemre méltó volt – többek között Elon Musk (Tesla, SpaceX), Jensen Huang (Nvidia), Tim Cook (Apple), valamint a Boeing, a Goldman Sachs, a Meta és a Qualcomm képviselői voltak ott –, de nem tudjuk, hogy érték-e el valamit a gazdasági erődemonstráción kívül. Közülük többen – különösen az Nvidia és a Qualcomm vezetői – különösen nehéz helyzetben vannak, mert a kínai piactól éppen a saját kormányuk próbálja távol tartani őket, miközben a kínaiak is bekeményítettek velük szemben.

Az amerikaiak szokás szerint témaként felvetették még a fentanilkérdést, melynek alapanyai a washingtoni álláspont szerint Kínából származnak, s az Egyesült Államok régóta igyekszik rávenni Kínát ezen anyagok exportjának korlátozására.¹⁵ A kínai beszámolóban a téma nem szerepelt.¹⁶

„KONSTRUKTÍV STRATÉGIAI STABILITÁS”

A csúcstalálkozó tartalmilag legérdekesebb fejleménye nem a bejelentett üzletek vagy az el nem rendezett konfliktusok valamelyike volt, hanem az a fogalmi keret, amellyel Peking előállt a kétoldalú kapcsolat jövőjének definiálására: a „konstruktív stratégiai stabilitás”. Az új víziót kifejtve Xi azt mondta, hogy ennek olyan „pozitív” stabilitásnak kell lennie, amelynek fő alapja az együttműködés; olyan „józan” stabilitásnak, amely mérsékelt versengéssel jár; olyan „állandó” stabilitásnak, amelyben a nézetkülönbségek kezelhetők; és olyan „tartós” stabilitásnak, amely a béke ígérését hordozza.¹⁷ A kulcs a második elem: ez az egyik

14 Mike Crawley, „Trump Claims ‘Fantastic Trade Deals’ With China. What Really Happened?” *CBC News*, 2026. május 15., <https://www.cbc.ca/news/world/trump-xi-china-summit-analysis-9.7201162>.

15 Salát Gergely, „Új ópiumháború? A fentanil az amerikai–kínai kapcsolatokban.” *Magyar Külügyi Intézet*, 2025. június 13., <https://hii.hu/uj-opiumhaboru-a-fentanil-az-amerikai-kina-kapcsolatokban/>.

16 Sarah Shamim, „Trump-Xi Summit: China, US Disagree on What They Agreed On,” *Al Jazeera*, 2026. május 15., <https://www.aljazeera.com/news/2026/5/15/trump-xi-summit-china-us-disagree-on-what-they-agreed-on>.

17 Chen Qiaoshen, „‘Constructive Strategic Stability’: China, US Eye New Vision for Ties,” *CGTN*, 2026. május 14., <https://news.cgtn.com/news/2026-05-14/-Constructive-strategic-stability-China-US-eye-new-vision-for-ties-IN8BqABl5fy/p.html>; „Xinhua Headlines: Chinese, U.S. Presidents Agree on New Vision for Bilateral Ties in Beijing Talks,” *Xinhua*, 2026. május 14., <https://english.news.cn/20260514/23be0339ab314ba08795b96a0cdfbb31c.html>.

első nyílt kínai elismerése annak, hogy a kétoldalú viszonyban a versenyelem is jelen van – ezt a keretezést Peking a Biden-évek nagy részében még elutasította. Az elismerés azonban gondosan adagolt: a versengés nem elsőként, hanem az együttműködés mögé rendelve jelenik meg, és a stabilitás keretei közé van szorítva.

Ez a fogalmi újítás nem tartalmatlan diplomáciai szómágia. Kína hosszú távú érdeke az, hogy legyen ideje technológiai, katonai és geopolitikai pozícióit megerősíteni, és ehhez az kell, hogy a kétoldalú viszony ne eskalálódjon kiszámíthatatlan konfliktussá. Az USA visszaszorítási törekvései – vámok, chipembargó, ritkaföldfém-diverzifikáció stb. – lassítják ezt a folyamatot, de nem állítják meg. Ha Kína el tudja érni, hogy mindkét fél a stratégiai stabilitás keretein belül versengjen, azzal időt nyer a belső felzárkózáshoz. E fogalmi keret nemzetközi elfogadtatása tehát létérdeke Kínának.¹⁸ Az amerikai fél a tárgyaláson láthatóan nem rendelkezett olyan tapasztalt Kína-szakértővel, aki a kínai fogalmi nyelvezetet értelmezni tudta volna. Ezért ami Pekingnek politikai-stratégiai keretet jelentett, az Trumpnak és csapatának szokásos kínai szóvirágként hangozhatott, amely alapvetően pozitív és üzletbarát. Ezért az eddigi megnyilatkozások alapján Washington belement a kínai fogalmi struktúra alkalmazásába, ugyanakkor amikor kiderül, hogy az értelmezések között különbségek vannak, ebből még lehetnek viták. A kínai–amerikai viszony keretezésében a maga részéről Trump a látogatáson visszatért a G2 régebbi gondolatához, amely szerint a két szuperhatalomnak közösen kell igazgatnia a globális ügyeket.¹⁹ A kínaiak számára ez egyszerre kellemes és kényelmetlen: egyrészt megerősíti Kína nagyhatalmi egyenrangúságát, másrészt terhes, mert a felelősség vállalásával is jár. Ezért ezt a keretet Peking lényegében elutasítja.

EREDMÉNYEK

Mit hozott tehát a csúcstalálkozó? Trump azt mondta, hogy ő és Xi sok olyan különböző problémát megoldottak, amelyeket más emberek nem lettek volna képesek – de a részletekbe nem bocsátkozott.²⁰ A valóság az, hogy egyetlen súlyos

18 Yaqi Li, „While Trump Sought Business Deals, Beijing Came Prepared to Redefine China-US Relations,” *The Diplomat*, 2026. május 16., <https://thediplomat.com/2026/05/while-trump-sought-business-deals-beijing-came-prepared-to-redefine-china-us-relations/>.

19 Dewey Sim és Cao Jiakuan, „As Trump wraps up China trip, what will he and Xi take from historic summit?” *South China Morning Post*, 2026. május 15., <https://www.scmp.com/news/china/diplomacy/article/3353660/well-be-back-latest-takeaways-xi-trump-talks>.

20 Amy Hawkins, „What was actually achieved at Trump and Xi’s ‘stalemate summit’ in Beijing?” *The Guardian*, 2026. május 15., <https://www.theguardian.com/us-news/2026/may/15/what-was-achieved-trump-xi-summit-beijing>.

ellentét sem oldódott fel: sem Tajvan, sem a vámrendszer, sem a chipembargó, sem a ritkaföldfémek, sem Irán kérdésében nem történt áttörés, talán közeledés se. Ugyanakkor néhány – nem stratégiai – ügyben érzékelhető előrelépés. A felek egyetértettek a kommunikáció folytatásának szükségességében. Trump meghívta Xit Washingtonba, amit az el is fogadott, emellett van esély további ideai megbeszélésekre a G20 és az APEC csúcstalálkozóin is. A Kereskedelmi és a Befektetési Tanács felállítása intézményesítheti az egyeztetéseket. A rendszeres érintkezéssel a kommunikáció kiszámíthatóbbá válhat, a véletlen félreértések kockázata csökken.

A legfontosabb fejleménynek jelenleg az tűnik, hogy a világ két legerősebb hatalma megállapodott benne: versengenek egymással, de keretek között, és nem egymás megsemmisítésére törekedve. Azt a kérdést, hogy ezek a keretek tartósak lehetnek-e, a következő hónapok fogják megválaszolni: mindenekelőtt az iráni tűzszünet sorsa, a szeptemberi washingtoni csúcstalálkozó és az, hogy a Kína által felkínált konstruktív stratégiai stabilitás fogalmi keretét mivel töltik majd meg a felek.

**MAGYAR
KÜLTÜGYI
INTÉZET**